

ούτ' ένα στίχο! Στενοχωρημένοι, παίρνει το καπέλο του, το μπα-
στούνι του — ένα ιδιόρρυθμο πλαστούδι από αργιέλιό της Λευκάδος —
και βγαίνει έξω πλανώνμενος άσποτα στους δρόμους της παλιής 'Αθή-
νας και ζήτησαν τον άνεργοτο πρώτο στίχο... 'Έτσι έφτασε σ' ένα
καφενεδάκι, στους πρόποδες της 'Ακροπόλεως. 'Η ημέρα ήταν γλυ-
καία, άνοιξιάνιαη. 'Ο Βαλκωρίτης κάθισε άσηχημένος σ' ένα κούρ-
σιμα του μικρού καφενεδίου στο βπαθρο... 'Ησθε σ' καφετζής, στά-
θηκε απέναντί του, περιμένε παραγγέλια, άλλ' ο Ποιητής, βυθισμένος
στ' σκέψι του, δέν παρήγγελλε τίποτα. 'Έξαμα ο Ποιητής στήλωσε
τά μάτια στον καφετζή και τού λέει :

— Πώς μάς θωρείς άκίνητος ; πού τρέχει ο λογισμός σου ;
Και άμείσως πετάγεται δροθιά χαρούμενος :
'Α ! βρήκα τον πρώτο στίχο μου ! Τέλος πάντων' φωνάζει.
'Ηπε τον καφέ του και έκει στο φτωχικό τραπέζακι του λαϊκού
καφενεδίου, έγραψε τη συνέχεια της περιφρημής ώδης :

... Τά φτερωτά σου τά όνειρα ; Γιατί στό μέτωπό σου
νά μή φρυονώνω, γέροντα, τόσες χρονιές άχιτιδες
όσες μάς δίνει ή όμη σου παρηγοριές κ' έλλιδες ; ! ! ! !

Και ο Βαλκωρίτης ένσυνείσθη με άρχαίτη ένδοξασαύο τό ποιήμα
του, ανεπαρκέμενος από τον καταρράχη της εμπνεύσεώς του.

Σε λίγες μέρες τό ιστορικό ποιήμα ήταν έτοιμο. 'Ένα δελτίο, πά-
να στο έρωματό έκείνο καφενεδάκι εργαζόμενος, ο Ποιητής έγραψε
τούς τέλειτάους στίχους :

Χτυπάει, πολεμάχοι !

Μή λημονείτε τό σχοινί, παιδιά, του Πατριάρχη !

Στίς 25 Μαρτίου 1872 έγιναν τ' άποκαλυπτήρια του Μάρτυρος
'Ιερώνυμου. 'Ο Βασιλεύς άπελάλησε τον άνδράντα, και άμείσως έδόθη ο λόγος στό Βαλκωρίτη. 'Ο Ποιητής ά-
νεβή ένδοξασαύος στό βήμα, και με φωνή βροντοώδη,
παύλομένη από συγκίνηση, άπήγγειλε τό ποιήμα του. Τά πλήθη του λαού — άσηηθινός αναγερωός — έφταναν
ώς τό ύπογυφίο των Οικονομικών. Καί όποτε, ή φωνή
του Βαλκωρίτου ακούγονταν ως εκεί άνω. 'Ισως ποτέ
άλλοτε ο 'Ελληνικός λαός δέν υπεδέχθη με τόσο έν-
δοξασαύο την άπαγγελία ποιήματος. Ποτέ άλλοτε 'Ελ-
λην Ποιητής δέν άπεθεώθη, όπως ο 'Αριστ. Βαλκω-
ρίτης'....

Άνευ όμως, ότι ή εκδηλώσεως αυτές και ή όλη συ-
γκίνηση, που έδοξασαύε ο Ποιητής, επέδρασαν στην
επιπαθή καρδιά του, και από κείνη την ημέρα υπέφερε.
Και ο 'Αριστ. Βαλκωρίτης πέθανε νέος άκόμη, στα
1879, σέ ηλικία 55 έτών, από παράλυση της καρδιάς.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Θέλετε να μάθετε το χαρακτήρα των γυναικών ; Παρατηρήσατε
τις προτιμήσεις των στα χρώματα. Αυτή τη συμβολική τουλάχιστο δι-
νει ένας 'Αγγλος ψυχολόγος, ο οποίος, κατόπιν ειδικών μελετών, κα-
τέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα :

«Η γυναίκες, λέγει, που προτιμούν το γαλάζιο χρώμα, έχουν τρυ-
φερά καρδιά. Είναι εύνημες και άφελεις. Γίνονται στοργικά σύζυγοι
και έξαιρετες υπηρέτες.

»Η γυναίκες που αγαπούν το ζωηρό κόκκινο χρώμα, είναι υπερφη-
γανες, ύψηλόφρονες, άριστοκαριακές και άπνεγτες στο ζήτημα της οι-
κονομικώς τιμής. Είναι κάπως ψυχρές στον έρωτα και ούτε ζηλιάρδες
είναι.

»Όσες προτιμούν το πράσινο χρώμα, είναι άστατες και ιδιότροπες
και δέν έχουν καμιά τάξη, ούτε στη ζωή των, ούτε στις ιδέες των.
Περίεργες εκ φύσεως κ' ελαφροήματα, άφρονονται τρυφερά στην
κακογλωσσία. Στον έρωτα παραμένουν συνήθως πιστές, πρώμα που
δέν είναι έμποδίζει εν τούτοις να είναι ζηλιάρδες και γυναικάρες. 'Έχουν
μεγάλη επιθυμησιότητα στα χέρια τους και είναι μοναδικές στην κατα-
σκευή χειροτεχνημάτων.

»Η προτίμηση προς το βαθύ κόκκινο προδίδει φίλεργο χαρακτήρα.
'Η γυναίκες που άρέσκονται σ' αυτό τό χρώμα, είναι βίαιες και παρά-
φορες, αλλά δέν έχουν, τίς περισσότερες φορές, κακία. 'Ο θύμός των
δηλαδή περνά γρήγορα. Μεγαλώνουν τα παιδιά τους χωρίς σύστημα και τό
σπου τους άντηχεί συχνά από φρονιές κ' από κλάματα.

»Όσες αγαπούν το βιολετί χρώμα, είναι προικισμένες με φαντασία, που
επιζητεί τα άλλόκοτα και τά άδύνατα. 'Οκνηρές και άρροχίνιτες, είναι
φίλες της πολυφωγίας και της λιχου-
δικής. 'Αλλάς φαινομενικά, πεθαιώνουν
έν τούτοις για κολακείες και περι-
πορήσεις. 'Ωστόσο είναι έξυπνες και
άγαπούν πολύ τά γράμματα.

»Τά ίδια περίπου γνωρίσματα δια-
κρίνουν και όσες αγαπούν τό μωβ
χρώμα, με τη διαφορά ότι ή τελευ-
ταίες χαρακτηρίζονται από μία μεγα-
λειτερη κλεττότητα και ευγένεια.

ΟΙ 'ΤΕΡΟΣ' ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΙ

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΑΪΣΕΡ

'Η περιεργή συλλογή από σέλλες. Τό δώρο του 'Αβδούλ Χα-
μιτ. 'Η 'αγαπητάρεμάς' του Καΐσερ. Τό πρόγραμμα της ζωής
του. Πώς εργαζόταν. Παράσημα αξίας... 45.000 λιρών. 'Ένα
κανόνι από χρυσάφι. 'Η άγαπη του προς τά σκυλιά. κ.τ.λ.

'Ο τέως Αυτοκράτορ της Γερμανίας, έκτός από τις άλλες ιδιότη-
τες του, είχε και τη mania να συλλέγη... σέλλες άλλων ! Είχε μάλα-
στα στο παλάτι τον ένα δολώληρο δωμάτιο γεμάτο από αυτές.

Την πολυτέλεστη από τις σέλλες της συλλογής αυτής την είχε
χαρίσει στον Καΐσερ ο φίλος του Σουλτάνος Χαμίτ. 'Η σέλλα αυτή
είχε πραγματικά άμύθητη αξία. 'Ηταν ολοζώνητη από χρυσάφι και
άσημα, και ή θηρίε, τις οποίες είχε κ' από τις δύο μεριές για να το-
ποθετούνται όπλα, ήταν άδαμαντοκόλλητες. Μία όμοια σέλλα είχε χα-
ρίσει ο 'Αβδούλ Χαμίτ και στη σύζυγο του Καΐσερ.

'Όταν ο Καΐσερ έπιθεωρούσε τό στρατό του, έπιανε πάνο στο άλογο
του από τις λέντε τό προί ως τις δύο τ' άπόγευμα. Κ' έτσι έξηγείται
γιατί φρόντιζε πάντα ή σέλλες τον ναύαι έξαιρετικά αναλατιζέες.

'Ιδού τώρα και τό πρόγραμμα της ζωής του Καΐσερ στην εποχή
της δόξας του :

'Ο Καΐσερ, χειμώνα - καλοκαίρι, ζεινούσε άκριθώς στις έξη και
φορούσε τη στολή του Πρόσσου στρατηγού.

Σε έξαιρετικές όμως περιπτώσεις κατέφευγε στα ντυτάκια του,
όπου υπήρχαν στολές κάθε είδους, γερμανικές και ξέ-
νες, στρατιωτικές και ναυτικές, και διάλεγε μία άπ'
αυτές.

Τό μόνο φόρεμα που έλειπε από την 'εγκατα-
ρούμας' του Καΐσερ, ήταν ή... ούλατι ναί άμασος,
προς την όποιαν έννοιασαν άνεκαθεν έξαιρετική αντι-
πάθεια όλοι οι Χριστιάοιοι.

Άφού έπιανε τό πρόγευμά του μαζί με την Αύ-
τοκράτειρα, ο Καΐσερ άρχιζε, στις 7, τη δουλειά του,
στο ύψαιτο γραφείο του ή στο παρακείμενο ανα-
γνωστήριο.

'Η έργασία, την όποια ο Καΐσερ ήταν έπιχερο-
μένος να διεξάγη καθήμενος, ήταν ήσθεβολικά ναυ-
στασιακή. Φαντασθήτε, ότι κάθε προί ήταν έπιχερο-
μένος να μελετά τουλάχιστον 500 διατάγματα, τά ό-
ποια έπρεπε και να ύπογράψη.

'Όπου κ' άν βρισκόταν, είτε στο Βερολίνο, είτε
στο Πότσδαμ, δολώληρο τό προί τό άφίρονε στη
δουλειά, έκτός από λίγη ώρα που έδωγαν περίπατο
μέ τη γυναίκα του.

Τό άπόγευμα πάμ ένσυνείσθη ή ίδια τρυφερά έργασία. Τό γεύμα
σερβιριζόταν στις 2 μ.μ. και τότε μόνον ο Καΐσερ διεκόπτε την έργα-
σία του.

Τό άπόγευμα, όταν δέν παρουσιάζονταν καμιά κατεπείγουσα έρ-
γασία, ο Αυτοκράτορ έδέχτο τους διάφορους στρατηγούς και ύπογυ-
φούς και συζητούσε μαζί τους για τις ύποθέσεις του Κόσμου. Έως τις
λέντε, όποτε έβγαυαν συνήθως περίπατο με τ' άμάξι.

Στίς 6 έγίνοντο και έργασάταν ως τις 7. Κατόπιν, καθόταν μαζί
με τους κλειμένους του στο τραπέζι, για τό δείπνο, που διαρκούσε
τρία τέταρτα της ώρας τουλάχιστον....

Τά παράσημα του Αυτοκράτορος Γουλιέλμου στοιχίζον πάνω από
45.000 λίρες ! Τό πολυτιμώτερο άπ' όλα είναι τό παράσημο του 'Αγίου
'Ιωάννου. 'Εν όλω ο Καΐσερ έχει πάνω από 200 σταυρούς, άστέρης
και άλλα παράσημα.

'Ο Καΐσερ περιφρονούταν για ένα κανόνι από καθαρό χρυσό, που
είχε στο παλάτι του. Τό κανόνι αυτό ήταν παμπάλαιο και είχε αξία
πλέον των 10.000 λιρών και τό εφύλαγε ιδιαίτερος σκοπός. 'Επί δύο
αιώνες εφύλαγέτο στο Μουσείο του 'Αμβούργου, προ τριάντα όμως
έτών εξαορίστηκε στη Γερμανική Κυβέρνηση, ή όποια τό επρόσφερε
στον Αυτοκράτορά της.

Μία άλλη mania του Γουλιέλμου
ήταν ή ήσθεβολική του άγάπη στα
σκυλιά. 'Εν άπ' αυτά μάλιστα, όνο-
μαζόμενο «Πάξ», τον συνόδευε σ'
όλα τον τά ταξείδια, έπιανε πάντοτε
ζωντά τον και κοιμόταν στην ζρεβ-
βατοκόμαρά του !

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

'Ο καλλιτέχνης προικίζεται από τη
φύση με ταλέντο, αλλά για να διακρι-
θώ πρέπει να μορφωθεί.

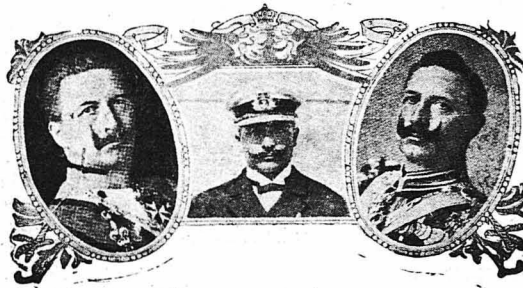
MENTSELA

'Η τέχνη τελειώνει εκεί όπου άρχί-
ζει ή μήμησι.

ΣΕΖΟΥΡ

'Ο Καΐσερ

'Ο Καΐσερ με διάφορες στολές.